

РЕШЕНИЕ

№ 8003

гр. София, 08.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 11.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **12559** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 75, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, във вр. с чл. 9 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на М. А. С., [дата на раждане], в [населено място], област Д. ал Зор, С., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН] – търсещ закрила, чрез адв. Т. Л. – САК, служебен адрес за призоваване: [населено място], [улица], партер, ап. 1, срещу Решение № 12138 от 21.11.2024 г. на Председателя на ДАБ, с което, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 9 от ЗУБ, е било отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение като постановено при неправилно приложение на закона и съществено нарушение на административнопроизводствените правила при издаването му. Анализът на административния орган по отношение на обстановката в С. е формален и не кореспондира с личната бежанска история на М. А. С.. Административният орган разглежда общо данните, които се съдържат в издадената от него самия справка, относно състоянието на провинцията, от която произхожда. Органът не е изследвал обстоятелството относно местоживеенето на М. А. С. в С. и региона на страната, в която евентуално ще бъде върнат. В оспореното решение липсва анализ на риска от едно такова пътуване или законността на влизането в страната – именно в конкретната посочена от административния орган обособена част от държавата, счетена за сигурна. Не се обсъждат и евентуални административни и правни препятствия за

установяването на М. А. С. именно в посочената област. Не са анализирани пречките за установяването му в конкретната област на С..

Според изложеното в жалбата, административният орган превратно тълкува и не съобразява предвижданията на Решение на Съда на ЕС от дата 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07. Съгласно мотивите на това решение, личният елемент на засягане на молителя може по принцип да се счита за установен, ако в държавата по произход или в съответния регион, в който ще бъде върнато лицето, насилието е в такава висока степен, че самото пребиваване в този район е заплаха за живота и сигурността му. В решението на ДАБ липсва обосноваване на връзката между твърдените от търсещия закрила факти и обстоятелствата характеризиращи конкретното му местоживееие в С., там където ще бъде върнат и информация за провинцията – област Д. ал Зор, която органът излага. По този начин остават неразгледани причините, които са довели до това М. А. С. да напусне местоживееенето си.

Според изложеното в жалбата, е несериозно да се твърди, че „дори да се приеме, че положението в страната е несигурно и напрегнато, същото не може да се определи като безогледно насилие във всички части на държавата.“ В област Д. ал Зор продължават сражения на редовната армия с различни групировки и действия в резултат от активната все още гражданска война. Именно поради тази причина М. А. С. се страхува за живота и здравето си и се опасява, че ще бъде подложен на преследване в случай че бъде върнат в държавата си на произход.

Атакуваното решение на ДАБ, според изложеното в жалбата до съда, е издадено в нарушение на изискванията на чл. 8, ал. 2 от Директива 2011 / 95 / ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г., които постановяват към момента на произнасяне по заявлението за закрила, приемащата държава да вземе под внимание какви са общите условия в обособената част от държавата на произход и какви са личните обстоятелства на кандидата. Оспореното решение се явява незаконосъобразно на основание чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. В оспореното решение е изложен преразказ на известни факти, но изведените от тези факти изводи са напълно формални и неверни.

В съдебно заседание жалбоподателят М. А. С. не се явява. Представява се от адв. Т. Л.. В хода по същество адв. Л. посочва следното: съгласно аргументите на чл. 3 от ЗУБ българските съдилища следва да се съобразяват с позицията на ВКБОООН, в която е записано, че бежанци в риск не следва да бъдат връщани насилствено в С.. Относно падналия режим на Б. А. моля да приемете, че към настоящия момент С. не върви към подобряване, сигурност и демократичност, тъй като беше взета властта от групировката „Х. Т. ал Ш.“, за която ДАБ предоставяха хуманитарен статут само поради факта че неговата въоръжена групировка заема различни територии от С.. Това, че към момента е извършен преврат и това, че един диктатор е сменен с друг диктатор, който е дори по-зъл, не означава, че ситуацията е безопасна и че бежанците могат да бъдат връщани там. Напротив - смея да твърдя, че към настоящия момент в С. положението е много по-тежко и трудно от това, което е било преди падането на режима на Б. А., разбира се и тогава не е било цветущо, но в момента е още по-страшно. От самите справки, представени от ответната страна, е видно, че освен това тази организация „Х. Т. ал Ш.“ е терористична, както е обявена от много държави за такава. До вчера за нейния лидер беше обявена награда от 10 милиона евро като терорист. Аз не мога да се съглася, че за един момент същият човек се е превърнал от терорист в либерал, както и че би повел С., може би в бъдеще ще бъде,

но не зная как този човек би повел С. към благоденствие и демокрация. Поне не и в близките няколко години, той не би повел С.. Позицията на ВКБООН е посочена на стр. 4 от справката представена от ответната страна, под черта, но много удобно не е коментирано в самата справка, че ВКБООН има такива препоръки, които са задължителни за спазване, че сирийските бежанци не следва да бъдат връщани принудително в С.. Считам жалбата за основателна, поради което моля да я уважите и да постановите решение, с което да отмените обжалваното решение и да приемете, че са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, като върнете преписката на административния орган за произнасяне в тази посока.

Ответникът – председателят на ДАБ при МС, чрез упълномощения от него процесуален представител - юрк. М. К. - оспорва жалбата. В хода по същество посочва следното: При издаването му административният орган е спазил административно производствените правила и материалния закон. Лицето не отговаря на условията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Видно от бежанската му история той има брат в А. и сестра в Г.. В проведеното интервю е казал, че не е бил член на политическа партия, не е служил в армията, не е бил член на въоръжена групировка, не е имал проблем с властите, не е заплашван, не е арестуван, не е осъждан, лично спрямо него не имало преследване, нито каквато и да било заплаха. Тъй като това е индивидуален административен акт, той не касае всички араби, а лично него, относно чл. 8 от ЗУБ. Неговото семейство все още живее на територията на С.. Ако насилието е толкова безогледно биха ли могли, родителите, жена му, трима братя и три сестри да живеят все още в селото. Новите справки, изготвени от дирекция „Международна дейност“, са безпристрастни, обективни и точни, изготвят се съгласно методологията на Агенцията на Европейския съюз и убежището. Те не взимат мнение, оценка и анализ. Представят информацията каквато е. Това не означава, че няма спорадични терористични актове, че няма хуманитарна криза в страната, но обстановката е тотално променена след падане режима на Б. А.. Не може да става въпрос за безогледно насилие. За това сочи постоянно увеличаващия се брой на завръщащите се в страната сирийски граждани. Поради тези причини, считам, че решението на председателя на ДАБ е правилно и законосъобразно и моля да го потвърдите.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, представлява се от прокурор Яни Костов. Намира, че решението на председателя на ДАБ е правилно и законосъобразно и като такова трябва да бъде потвърдено.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Не е спорно по делото, че М. А. С., [дата на раждане] , в С., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН] – търсещ закрила, е подал молба вх. № ОК – 13 - 1982 от 09.10.2024 г. за предоставяне на международна закрила в Регистрационно – приемателен център – [населено място] (РПЦ – [населено място], О. купел) до Държавната агенция за бежанците при МС. В молбата (л. 77 от делото) М. А. С. е посочил, че от властите в Република Б. иска международна закрила. По делото е налице и молба ОК 1980 от 09.10.2024 г. до ДАБ (л. 78 от делото), в която С. е посочил, че „поради основателни опасения от преследване се намира извън държавата си по произход и поради тази причина не може и не желае да се завърне в С.“ Приложено е и копие на договор за наем на недвижим имот на адрес: [населено място], [улица].

В хода на административното производство са попълнени регистрационен лист (л. 74

– 75 от делото) и Е. дактилоскопна карта (л. 67 от делото). Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ (л. 63 от делото).

Чуждият гражданин е информиран писмено на разбираем за него език в присъствието на преводач за процедурата, която ще се следва, за неговите права и задължения, за последиците от неспазването на задълженията му или за отказа да сътрудничи на длъжностните лица на ДАБ при МС. Уведомен е за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци, които търсят международна закрила в Република Б..

На 10.10.2024 г. с М. А. С. е проведено интервю. Въпросите и отговорите от това интервю са отразени в протокол с рег. № УП 23777 от 10.10.2024 г. Сирийският гражданин заявява, че е дал копие от личната карта на своята адвокатка. Оригиналът е в С.. Има брат тук (в Б.) и един брат в А.. Има и сестра в Г.. Напуснал е С. преди около 20 дни за Турция нелегално. Не е бил регистриран в Турция, като там е останал около 8 дни. С адвокатката се свързал пред кампа, като я намерил на портала и тя ги вкарала вътре. За това че е арабин не е имал лични проблеми в С.. Жалбоподателят е мюсюлманин – сунит. Не е имал проблеми заради изповядваната религия. В С. е живял в [населено място], област Д. ал Зор. Не е живял на друго място освен в селото. Там жителите се намирили между редовната армия на С., кюрдите и малко по – нагоре „Ислямска държава“. Работил е предимно в строителството. Не е членувал в политическа партия или организация. Никой не го е търсил, за да служи в армията. Не е получавал призовки от армията. Родителите, жена му, трима братя и три сестри живеят в селото. Не му е оказвано насилие, не е получавал заплахи. Не е бил арестуван в С.. Напуснал е държавата защото няма сигурност, няма условия за живот, няма вода.

В резултат от проведеното административно производство е постановено оспореното Решение № 12138 от 21.11.2024 г. на Председателя на ДАБ, с което, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от ЗУБ, е било отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В решението е прието, че за кандидата за закрила не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, тъй като изложените от него мотиви не са правно релевантни за търсената закрила. При провеждане на интервюто няма нито един наведен довод от търсеция международна закрила, че в държавата му по произход е бил преследван по някои от посочените критерии в чл. 8, ал. 1 ЗУБ. Според изложеното от органа, до приключване на административното производство не са представени доказателства, които да сочат, че в С. чужденецът е бил преследван или съществува опасност от бъдещо преследване по причини, които са свързани с неговата раса, религия, националност, изразено политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Жалбоподателят не е направил твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително международни организации, като същите не могат или не искат да представят закрила срещу преследване. Органът е приел, че не се установява сирийският гражданин основателно да се страхува от преследване в държавата си по произход. Според решаващия орган кандидатът не е аргументирал наличието на основателни опасения от преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална

група, поради което не са налице субективният и обективният елемент за прилагане на цитираната правна норма. Персонално спрямо М. А. С. в С. не е оказвано насилие. Не е установено да са нарушени основни права на М. А. С. или да е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права. Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост. Според мотивите на органа, жалбоподателят М. А. С. е напуснал С., за да търси по – добър стандарт на живот в посока Европа.

Решаващият орган е преценил конкретния случай и в контекста на правната рамка, очертана от Директива 2004 / 83 / ЕО от 29.04.2004 г. Според органа, липсата на доказани конкретни данни, които да потвърждават твърденията на търсещия закрила, водят до извода, че опасенията му от преследване са неоснователни и конкретно за него не съществува опасност да бъде задържан и репресиран, в случай че се завърне в страната си на произход.

Жалбоподателят М. А. С. недвусмислено, в хода на проведеното интервю, заявява, че не е получавал призовки или повиквателни по повод евентуална негова служба. Не се откриват данни, които да сочат, че спрямо него са били предприемани каквито и да е неблагоприятни действия от страна на държавни или недържавни органи, включително и по повод на негова мобилизация.

В писмо рег. № М – 19267 от 07.11.2024 г. е дадено становище без възражение да бъде предоставена закрила в Република Б. на М. А. С., в случай че отговаря на условията по ЗУБ. Становището е предоставено от директор на специализирана дирекция „М“ на ДАНС (л. 47 от делото).

Дадено е мотивирано становище рег. № УП 23777 от 14.11.2024 г. от старши експерт в отдел „ПМЗ – РПЦ – С., кв. О. купел“, в което се предлага на жалбоподателя да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. (л. 19 от делото).

По административната преписка е приобщена и справка с вх. № ЦУ – 1566 от 02.07.2024 г., относно Сирийска арабска република, изготвена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС.

По административната преписка е приобщена и справка с вх. № ЦУ – 1624 от 12.07.2024 г., изготвена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС.

По административната преписка е приобщена справка с вх. № ЦУ – 1841 от 23.08.2024 г., изготвена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС.

Преценено е, че за сирийския гражданин не са налице предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ.

В решението е обсъдена и справка с вх. № ЦУ – 1566 от 02.07.2024 г., изготвена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС, в която се съдържа информацията относно отношението на властите в С. спрямо млади мъже, които не са преминали през военна служба и завърнали се в родината. Обсъдено е, че в държавата по произход на сирийския гражданин всички мъже на възраст между 18 г. и 42 г. са длъжни да отбиват военна служба с продължителност между 18 и 21 месеца. Срокът зависи от степента на образование. След отбиването на военната служба могат да бъдат призовани за служба в резерва до навършване на 42 – годишна възраст. Посочено е, че може да се заплати такса, за да се освободи едно лице от военна служба.

Справка с вх. № ЦУ – 1841 от 23.08.2024 г., изготвена от дирекция „Международна

дейност“ към ДАБ при МС, е обсъдена и в контекста на разширенията, дадени в решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 17.02.2009 г. по дело С-465/07 г. относно тълкуването на чл. 15, б. ”в” от Директива 2004/83/ЕО.

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годин за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14 - дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ. Решението е връчено на жалбоподателя на 29.11.2024 г. (л. 18 от делото), а жалбата е депозирана на 11.12.2024 г. чрез ДАБ.

Жалбата по същество е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган съобразно правомощието на председателя на ДАБ по чл. 48, ал. 1, т. 1 от ЗУБ да предоставя, отказва, отнема или прекратява статут на бежанец и хуманитарен статут в Република Б..

Жалбоподателят М. А. С., [дата на раждане] , е *чужденец* по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ - не е български гражданин, не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария.

На М. А. С. е разяснена и осигурена възможност да кандидатства за международна закрила, видно от подадената негова молба до председателя на ДАБ с искане по чл. 59, ал. 2 от ЗУБ към официалните власти на Република Б. да му се предостави международна закрила.

Производството за М. А. С., [дата на раждане] , се явява образувано с регистрирането на негова молба. Оспореното решение е издадено в производство по общия ред по глава шеста, раздел II от ЗУБ, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ на М. А. С., [дата на раждане] , е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решение № 12138 от 21.11.2024 г. на Председателя на ДАБ при Министерския съвет е издадено в писмена форма – чл. 9, ал. 1 от Директива 2013 / 32 / ЕС. Решението е мотивирано с фактическите и правните основания за отхвърляне на молбата – чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. 4 от АПК, вр. чл. 9, ал. 2, изречение 1 – во от Директива 2013 / 32 / ЕС. Съгласно чл. 75, ал. 2, изречение 1 – во от ЗУБ подробно са обсъдени, както личното положение на кандидата за международна закрила, така и ситуацията в държавата му на произход по § 1, т. 7 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Съгласно § 1, т. 7 от ДР на ЗУБ, "Държава по произход" е държавата или държавите, чийто гражданин е чужденецът, или за лице без гражданство - държавата на предишното му обичайно пребиваване.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение и / или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

М. А. С. не отговаря на законовите условия за признаване на статут на бежанец поради следното:

В качеството си на сирийски гражданин, който пребивава на територията на Република Б., е чужденец – гражданин на трета държава, който се намира извън държавата си по произход, чийто гражданин е съгласно чл. 2, б. „д“ от Директива 2011

/ 95 / ЕС и член 1, раздел А (1) от Женевската конвенция от 1951 г., изменена с Нюйоркския протокол от 1967 г. Декларираните от М. А. С. при регистрацията по чл. 61, ал. 2 ЗУБ, и при интервюто факти по чл. 4, ал. 1 от Директива 2011 / 95 ЕС в подкрепа на молбата му за закрила нито пряко, нито косвено са свързани с държавата по произход – чл. 4, ал. 3, б. „а“ от Директива 2011 / 95 / ЕС или с осъществено или осъществимо спрямо него преследване – чл. 4, ал. 3, б. „б“ от Директива 2011 / 95 ЕС. Направените изявления от М. А. С. пред Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет във връзка с индивидуалното му положение и лични обстоятелства нито поотделно, нито заедно сочат, че е напуснал С., защото е бил преследван, в това число поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения – чл. 4, ал. 3, буква „в“ от Директива 2011 / 95 / ЕС.

От жалбоподателя М. А. С. не са съобщени събития, настъпили след като е напуснал С., или извършвани от него дейности, след като е заминал, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да пораздат у него опасения от преследване при завръщане и да сочат на нужда от международна закрила, възникнала на място (*sur place*), съгласно чл. 5, ал. 1 и ал. 2 от Директива 2011 / 95 / ЕС. Тоест, молбата на М. А. С. към властите на Република Б. нито при подаването ѝ, нито в който ѝ да е последващ момент е обоснована от самия него с каквито ѝ да е елементи, относими към критериите, релевантни за определяне на статут на бежанец.

От значение е и обстоятелството, че в хода на интервюто М. А. С. заявява следното: Нямах финансова възможност да продължа по – нататък, заради това реших да остана тука. Както и защото брат ми е тука. Заради това. Тука е по – сигурно и тука искам да остана. (л. 4 от протокола за проведено интервю, л. 55 от делото).

О. дотук анализ сочи, че М. А. С. не изпитва основателни опасения от действията на преследване по чл. 8, ал. 3 – 5 от ЗУБ.

Обосновано и правилно ответният национален административен орган е приел, че декларираната от М. А. С. причина да напусне С. е с личен, социално – икономически характер и е извън обхвата на ЗУБ.

Предпоставките за хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от ЗУБ са идентични с условията за субсидиарна закрила по чл. 2, б. „е“, вр. чл. 15, б. „а“, „б“ и „в“ от Директива 2011/95/ЕС. Такава международна закрила може да се предостави на чужденец, за който има сериозни основания да се смята, че ако бъде изпратен обратно в държавата му на произход, или при лице без гражданство – в държавата на предишното обичайно местопребиваване, то той би бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като: 1) *смъртно наказание или екзекуция*; 2) *изтезание, нечовешко или унижително отношение, или наказание; или 3) тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт, и които не могат или поради такава опасност не желаят да получат закрила от тази държава*. Понятието „реална опасност“ (*‘real risk’*) не е дефинитивно определено, нито има трайно възприето негово тълкуване в юриспруденцията на С. и / или СЕС. Смята се, че то определя стандарта на доказване при субсидиарната закрила, като по правило изключва рисковете, свързани единствено с общата ситуация в държавата, тези, чието настъпване е само възможно или е така далечно, че е нереално. С понятието „тежки посегателства“ (*‘serious harm’*) се означава естеството и интензивността на засягане

на правата на човека, като трябва то да е с достатъчна сериозност (суровост). Извън изброените по-горе три вида посегателства, субсидиарна закрила не може да се признае за никакъв друг вид вреда, дискриминация и/или нарушение на човешки права.

Основателни са мотивите на административния орган, че твърдения, които да са свързани с посочените по – горе предпоставки не са направени от жалбоподателя М. А. С.. Липсват изявления, които да водят до извод, че той е бил принуден да напусне или да остане извън страната си на произход по причина на реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне.

В решението си административният орган е приел, че за М. А. С. не се доказва специфичен риск по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, въз основа на съдържащата се в Справка № ЦУ-1841 / 23.08.2024 г. на Дирекция "Международна дейност" при ДАБ, информацията относно Сирийска арабска република, като е приел, че гражданските власти поддържат ефективен контрол върху официалните военни, полицейски и държавни сили за сигурност. Няма данни в област Д. ал Зор да е налице безогледно насилие, което да достига високо ниво и съответно да се изисква по – ниско ниво на отделни елементи, за да се констатират съществени основания, въз основа на които да се смята, че цивилно лице, върнато на територията на страната си на произход, ще бъде изложено на реална опасност от тежки посегателства, изразяващи се в тежки заплахи срещу живота или личността по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, респективно чл. 15, б. „в“ от Директива 2011 / 95 / ЕС.

Анализирани са сведенията, че с оглед на информацията в справките, не се установяват разширенията, които са дадени в решение на Съда на Европейските общности (С.) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07 и тълкувателно решение на СЕС от 30 януари 2014 г. по дело № С – 285 / 12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011 / 95 / ЕС, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Съгласно постановеното от С. Решение от 17 февруари 2009 г., наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самия факт на пребиваване е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи.

При своето произнасяне съдът съобрази и справка от 03.02.2025 г., предоставена от процесуалния представител на ответника юриконсулт К. в открито съдебно заседание от дата 11.02.2025 г. Справката е с рег. № МД – 02 – 78 / 03.02.2025 г. и е приета в открито съдебно заседание. Справката е относно състояние на сигурността в районите на И., Р., Х., Х. и Д. ал Зор, след падането на режима на Б. А.. Справката е изготвена от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС. В справка е посочено, че на 27 ноември 2024 г. ислямистката групировка „Х. Т. ал Ш.“ (HTS), чийто контрол е ограничен до части от провинциите А. (Х.) и И., започва голяма офанзива в С. С.. На 8 декември 2024 г. бунтовниците, водени от „Х. Т. ал Ш.“ (HTS), навлизат в Д., а същият ден президентът Б. А. напуска страната.

На 11 декември 2024 г. коалицията от бивши опозиционни сили, водена от „Х. Т. ал Ш.“ (HTS), установява пълен контрол над източния сирийски [населено място] ал Зор. В източната част на провинция Д. ал Зор се провеждат демонстрации с искане водените от HTS сили да поемат контрола над района и според твърденията, в

резултат на това някои командири на Сирийските демократични сили (SDF) дезертират.

В справката е посочено още, че към 29 декември 2024 г. 94 от общо 114 – те подкрепяни от Върховния комисариат на бежанците на ООН (ВКБООН) обществени центрове в С. възобновяват своята дейност. От 27 ноември 2024 г. насам 58 500 души са се свързали с обществените центрове, за да се регистрират и да получат достъп до услугите за закрила. Според ВКБООН, в периода от 8 – 29 декември 2024 г. 58 400 души са се завърнали в С. (основно от Л., Й. и Турция). От началото на 2024 г. (до 29 декември 2024 г.) приблизително 419 200 сирийски бежанци са се завърнали в страната, повечето от тях в Р. (25 %), А. (20 %) и Д. (20 %).

В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 2 януари се посочва, че Комисариатът продължава да се ангажира с временните сирийски власти, включително срещата на 29 декември 2024 г. с кабинета на управителя на Д. за обсъждане на хуманитарните потребности в провинцията. В справката се съдържа информация за възобновяване на процеса по възстановяването на 200 частично повредени къщи в провинция Д. (R. D.). Хуманитарната ситуация продължава да остава сложна. Почти 15 милиона сирийци се нуждаят от здравни грижи, 13 милиона са засегнати от остра продоволствена несигурност, а над 620 000 са вътрешно разселени.

В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 13 януари 2025 г. се посочва, че ситуацията със сигурност остава нестабилна в части от С. със съобщения за враждебни действия, свързано с конфликт, насилие, ограничения на движението и други инциденти в А., крайбрежните райони, Д., Х., Х., К. и други провинции. Според местни източници и партньори на ВКБООН, в периода 5 – 11 януари най – малко трима цивилни са ранени в Д. и А., включително двама служители на водоснабдителната станция „Ал Х.“. Има множество съобщения за криминални инциденти в крайбрежните райони, [населено място], северната и южната част на Х., а от 10 януари ограниченията за движение в източни [населено място] се увеличават.

Според посоченото в справката на 25.01.2025 г. медиите съобщават, че трима бойци на Сирийските демократични сили (SDF) загиват в провинциалните райони на Д. ал Зор в сблъсък с въоръжени племена, за които се твърди, че запазват лоялност към преходното правителство в Д..

Към 23.01.2025 г. ВКБООН съобщава, че от 8 декември 2024 г. насам близо 210 000 сирийци са се завърнали обратно в страната.

В откритото съдебно заседание от дата 11.02.2025 г. от ответника е представена и справка с рег. МД – 02 – 20 / 14.01.2025 г. В изготвената от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС справка с рег. МД – 02 – 20 / 14.01.2025 г. е посочено още, че според турския министър на вътрешните работи, за да се осигури безпроблемен и ефективен процес, шест активни гранични пункта вече работят денонощно с общ дневен капацитет за обработка на 19 000 лица, което е значително увеличение от предишния капацитет от 3020 души. Правителството на Й. също съобщава, че повече от 22 000 сирийци са влезли в С. през Й., 3100 от които са регистрирани бежанци. Към 27 декември 2024 г. 664 000 души остават новоразселени в С. от началото на декември, 75 % от които жени и деца. Същевременно, около 486 000 вътрешно разселени лица вече са се завърнали в районите си на произход.

Видно от справката от дата 14.01.2025 г. международните полети от летището в Д. са възобновени за първи път след падането на режима на Б. А.. Информацията се

основава на електронното издание на британския вестник *T. G.*. Възобновяването включва първия директен полет от катарската столица Доха от 13 години насам. Катар, силен противник на А., прекратява полетите до С. преди 13 години.

На 6 януари 2025 г. Световната здравна организация осъществява първата за 2025 г. трансгранична мисия на ООН в С. С., провеждайки обучения за парамедиците в А., Северно А.. През следващите дни са планирани допълнителни трансгранични мисии от Турция, а през 2024 г. ООН е изпълнила общо 386 трансгранични мисии в С. С. – средно 30 мисии на месец, предимно за наблюдение на проекти, извършване на оценки и ангажиране на общности.

След идването си на власт новото ръководство на С. се ангажира да защитава правата на малцинствата. В началото на януари 2025 г. Министерството на образованието на преходното правителство обявява нова учебна програма за всички възрастови групи, която отразява по – силно ислямската гледна точка и премахва всички препратки към ерата на А. от всички учебни дисциплини.

Приетите по делото справки (с рег. МД – 02 – 20 / 14.01.2025 г. и рег. МД – 02 – 78 от дата 03.02.2025 г.) са изготвени в съответствие с „Методологията на Агенцията на Европейския съюз за убежището“ (бивше наименование Европейска служба за подкрепа в областта на убежището) за изготвяне на информация за страните на произход“ (2023 г.)

Посочените справки са приети в открито съдебно заседание от дата 11.02.2025 г. И двете справки се кредитират от настоящия състав. Съгласно чл. 21, т. 7 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, Дирекция „Международна дейност“ изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно посочените справки са изготвени от компетентен орган и в кръга на правомощията му. Справките представляват официални писмени свидетелстващи документи, удостоверяващи, че лицето, което е издало справките, при извършваната от него проверка е установило именно фактите, удостоверени в тях.

Съдът намира, че в посочените по – горе справки не се съдържа информация, която да опровергава изводите на административния орган, че самото присъствие на цивилно лице в района на област Д. ал Зор не би довело до реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От справката не се установява в област Д. ал Зор да съществува безогледно (безразборно) насилие. Не се установява то да достига до толкова високо ниво и съответно да се изисква по – ниско ниво на отделни елементи, за да се констатират съществени основания, въз основа на които да се смята, че цивилно лице, върнато на територията на страната си на произход, ще бъде изложено на реална опасност от тежки посегателства, изразяващи се в тежки заплахи срещу живота или личността му по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, респ. чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС.

Основателен е изводът на административния орган, че не се установяват разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (С.) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07 и тълкувателно решение на Съда на ЕС от 30 януари 2014 г. по дело С – 285 / 12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011 / 95 / ЕС, които се преценяват във връзка с прилагането единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Последната разпоредба гласи, че хуманитарен статут може да се предостави, ако съществуват тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен

международен или вътрешен конфликт. Според мотивите на решението на Съда на Европейските общности (С.) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07, наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самия факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. Обоснован е изводът на административния орган, че за М. А. С. не съществува реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, поради което искането за международна закрила и в тази част е неоснователно.

Съгласно чл. 9, ал. 5 от ЗУБ, хуманитарен статут може да не се предостави, когато в една част на държавата по произход не съществува реален риск чужденецът да понесе тежки посегателства, при което той може сигурно и законно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и може основателно да се очаква да се установи там. Такава област по отношение на жалбоподателя М. А. С. се явява Д. ал Зор. Вече беше посочено, че липсват данни в област Д. ал Зор да е налице безогледно насилие, което да достига високо ниво и съответно да се изисква по – ниско ниво на отделни елементи, за да се констатира съществени основания, въз основа на които да се смята, че цивилно лице, върнато на територията на страната си на произход, ще бъде изложено на реална опасност от тежки посегателства, изразяващи се в тежки заплахи срещу живота или личността по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, респективно чл. 15, б. „в“ от Директива 2011 / 95 / ЕС.

Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на Съда в Л., в колкото по – голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, които имат пряко отношение към личното му положение, толкова по – слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него. В т. 39 тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (С.) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07 дословно е посочено следното: В това отношение следва да се уточни, че колкото по-способен е евентуално молителят да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по-ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси субсидиарната закрила. В конкретния случай жалбоподателят по никакъв начин не успява да докаже, че е конкретно поставен в ситуация на опасност. Липсва индивидуализация на заплаха срещу него.

В открито съдебно заседание адв. Л. заявява, че видно от представените справки ситуацията в С. все още е ситуация на въоръжени конфликти. Посочва, се че към настоящия момент положението в С. е много по – тежко и трудно от това, което е било преди падането на режима на Б. А.. Според адв. Л. организацията „Х. Т. ал Ш.“ е терористична, като е обявена от много държави за такава.

Преценено съвкупно с всички доказателства по делото това означава, че за жалбоподателя явно не съществуват никакви обстоятелства, които да имат пряко отношение към личното му положение. Не се посочват конкретни факти, които да водят до извод, че лично за М. А. С. съществува реална опасност. Поставя се акцент единствено върху общата ситуация в С.. Основният мотив за М. А. С. е икономическият. Същият заявява, че го издирват от сирийската армия. Всъщност това е единственият мотив на жалбоподателя – че бяга, за да не бъде мобилизиран. (част от интервю на л. 62 от делото) Това обстоятелство обаче не е такова, че да води до

признаване на необходимост от признаване на хуманитарен статут.

Посоченото означава, че за да се предостави хуманитарен статут на М. А. С., безогледното насилие в С. трябва да е изключително. Видно от приетите по делото справки в С. няма безогледно насилие. Споделя се изводът на административния орган, че не се установява спрямо чужденеца да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. и конкретно в населеното място, в което е живял – [населено място], област Д. ал Зор, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут.

За жалбоподателя М. А. С. липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ. Жалбоподателят не е заявил член на семейството му да има предоставен статут в Република Б.

Не са налице и условията за хуманитарен статут по други хуманитарни причини (чл. 9, ал. 8 от ЗУБ). Жалбоподателят не се позовава на причини от хуманитарен характер. Причините от хуманитарен характер трябва да са такива, че да разкриват реална опасност от посегателство върху личността на чужденеца, който кандидатства за получаването на статут. Такава реална опасност по делото не се установява.

По отношение на предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ съдът съобрази и тълкуването на СЕС в т. 45 от Решение от 12.09.2024 г. по дело С – 352 / 23 (С.). В т. 45 от посочения акт е отбелязано следното: по отношение на член 3 от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 304, 2004 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 52), която разпоредба има същия текст като на член 3 от Директива 2011/95, Съдът е приел, че не допуска държава членка да предостави статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила на гражданин на трета страна или на лице без гражданство поради нечовешко или унижително отношение по смисъла на член 4 от Хартата на територията на тази държава членка, тъй като това положение е напълно лишено от връзка с логиката на международната закрила (вж. в този смисъл решение от 18 декември 2014 г., М'В., С-542/13, ЕУ:С:2014:2452, т. 33, 43 и 44).

Материалният закон в случая е спазен – отхвърлянето на молбата на М. А. С. за предоставяне на международна закрила, не противоречи на чл. 8, ал. 1 и 9, чл. 9, ал. 1, 6 и 8, чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 12 и т. 14 от ЗУБ, нито на транспонираните с тях разпоредби на Директива 2011 / 95 / ЕС. По изложените съображения, съдът приема оспореното Решение № 12138 от 21.11.2024 г. на Председателя на ДАБ, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, за законосъобразно издадено, без отменителни основания по чл. 146, т. 1 – 5 АПК, вр. чл. 91 ЗУБ. Жалбата е неоснователна и като такава трябва да се отхвърли съгласно чл. 172, ал. 2, пр. 4 – то АПК, вр. чл. 91 ЗУБ.

С оглед на гореизложеното и на основание, АССГ, Първо отделение, 45 – ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. С., [дата на раждане] , срещу Решение № 12138 от

21.11.2024 г. на Председателя на ДАБ, с което е било отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.